

Bilag 9 – Renter opkrævet på årsopgørelsen (REÅRSOP)

1. FORDRINGSTYPE

Dette bilag vedrører fordringer på ”renter opkrævet på årsopgørelsen” (REÅRSOP). Fordringstypen REÅRSOP består ifølge Fordringshavers oplysninger af renter af restskat og yderligere restskat med procenttillæg opstået ved en ændret årsopgørelse, jf. § 62 a, stk. 1, 3. pkt. i lovebekendtgørelse nr. 177 af 29. januar 2016 Kildeskatteloven (herefter ”kildeskatteloven”), og af morarenter af ikke-rettidigt indbetalte skattebeløb, som skyldner efter kildeskattelovens bestemmelser skal betale, jf. kildeskattelovens § 63. Renter af skat efter kildeskattelovens §§ 62 a, stk. 1, 3. pkt. og 63 opgøres og opkræves sammen med restskat for det pågældende indkomstår efter kildeskattelovens § 61, stk. 4-6. Nærværende bilag vedrørende REÅRSOP skal derfor læses i sammenhæng med bilaget for restskat, jf. bilag 5 PSRESTS.

Fordringshaver har oplyst, at renter af restskat og yderligere restskat med procenttillæg, jf. kildeskattelovens § 62 a, stk. 1, 3. pkt., og morarenter, jf. kildeskattelovens § 63, som opkræves på årsopgørelsen for samme indkomstår og i samme rate, lægges sammen og oversendes til inddrivelse hos RIM som én samlet fordring, der er benævnt ”renter opkrævet på årsopgørelsen” (REÅRSOP).

Disse fordringer er omfattet af fordringstypen REÅRSOP, som er en hovedfordring.

REÅRSOP indeholder udelukkende rentefordringer, hvor den opkrævede restskatterate udelukkende består af renter.

REÅRSOP omfatter ikke fordringer på renter opkrævet på årsopgørelsen, som ved oversendelse til inddrivelse tilknyttes den hovedfordring, som renterne opkræves på rate med. Disse fordringer er indeholdt i fordringstypen PSRESRE, som er en underfordring til PSRESTS, jf. bilag 5 og bilag 8.

Endvidere omfatter REÅRSOP ikke restskat samt det procenttillæg, der ud over restskatten betales til staten i medfør af kildeskattelovens § 61, stk. 2, idet restskat og procenttillægget er omfattet af fordringstypen PSRESTS, jf. bilag 5.

REÅRSOP omfatter heller ikke eventuelle skyldige renter efter kildeskattelovens § 63, som sammen med restskatten indregnes i forskudsskatten i henhold til kildeskattelovens § 61, stk. 3. Disse fordringer er i stedet omfattet af fordringstypen PSBSKRE og REFORSK, jf. bilag 10 og bilag 11.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

I henhold til kildeskattelovens § 61, stk. 1, skal den skattepligtige betale det beløb, hvormed sluskskatten med tillæg af eventuel overført restskat m.v. efter stk. 3, og af eventuel afgift omfattet af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 5 og 6, overstiger de foreløbige skatter, som modregnes efter kildeskattelovens § 60. Dette beløb udgør ”restskat”.

Yderligere fremgår det af kildeskattelovens § 61, stk. 2, at der ved betaling af restskat tillige skal betales et procenttillæg til staten af restskatten.

Som nævnt under afsnit 1 er restskat og procenttillæg efter kildeskattelovens § 61, stk. 1 og 2 omfattet af hovedfordringstypen PSRESTS, jf. bilag 5.

Såfremt en ændret årsopgørelse medfører, at der skal betales restskat eller yderligere restskat efter kildeskattelovens § 62 a, stk. 1, 1. pkt. forrentes beløbet efter kildeskattelovens § 62 a, stk. 1, 3. pkt., hvoraf fremgår:

”Restskat eller yderligere restskat efter 1. pkt. med tillæg efter § 61, stk. 2, forrentes med renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra den 1. september i året efter indkomståret og indtil udskrivningsdatoen.”

Yderligere fremgår om morarenter af ikke rettidig indbetalte skattebeløb følgende i kildeskattelovens § 63:

”Er et beløb, som en skattepligtig efter denne lov skal indbetale til det offentlige, ikke betalt rettidigt, skal den pågældende betale en statskassen tilfalden rente, der udgør renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra forfaldsdagen at regne. Renter af skat, der påhviler den skattepligtige, opgøres én gang om året og opkræves sammen med restskatten for de pågældende år.”

Hjemmelsgrundlaget for fordringer af renter omfattet af fordringstypen REÅRSOP følger således af hhv. kildeskattelovens § 62 a, stk. 1, 3. pkt., og kildeskattelovens § 63.

Renter efter kildeskattelovens § 63 opgøres en gang om året på skyldnerens årsopgørelse. Renterne opgøres på månedlig basis frem til slutningen af den måned, hvor hovedfordringen sendes til inddrivelse. Hvis en fordring eksempelvis sendes til inddrivelse den 5. april 2017, vil der således på årsopgørelsen for 2017 blive medtaget renter frem til og med udgangen af april 2017. Renter tilskrives herefter ikke, idet der herfra tilskrives inddrivelsesrenter, jf. § 5 i lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”).

Renter efter kildeskattelovens § 62 a, stk. 1, 3. pkt., opgøres på årsopgørelsen for det indkomstår, som restskatten eller den ændrede restskat vedrører.

Ifølge kildeskattelovens § 62 a, stk. 1, 3. pkt. og § 63 opgøres renten efter § 7, stk. 2 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., der har følgende ordlyd:

”Renten fastsættes for kalenderåret. Renten offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal have virkning. Renten for 1 år beregnes på grundlag af et simpelt gennemsnit af den af Danmarks Nationalbank opgjorte kassekreditrente for ikkefinansielle selskaber i månederne juli, august og september i det foregående kalenderår. Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikkefinansielle selskaber opgøres i henhold til Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 63/2002 af 20. december 2001 vedrørende statistik over monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikkefinansielle selskaber (ECB/2001/18). Den af Nationalbanken opgjorte månedlige kassekreditrente for ikkefinansielle selskaber opgøres som et vægtet gennemsnit af den effektive rentesats for den udestående rentemasse opgjort med to decimaler, og det simple gennemsnit, jf. 3. pkt., nedrundes til nærmeste hele procentsats, og den beregnede rente divideres med 24 og afrundes nedad til én decimal.”

Rentefordringer iht. kildeskattelovens § 62 a, stk. 1, 3. pkt. beregnes pr. påbegyndt måned fra september måned i året efter indkomståret og indtil årsopgørelsen for det pågældende indkomstår udskrives.

Rentefordringer iht. kildeskattelovens § 63 beregnes fra forfaldsdagen for det pågældende skyldige skatebeløb og derfra pr. påbegyndt måned.

Fordringshaver har oplyst, at alle rentefordringer efter kildeskattelovens § 63 opgøres første gang på første årsopgørelse for indkomståret og opkræves sammen med restskatten for det pågældende år efter kildeskattelovens § 61, stk. 4-6. Ved eventuel ændret renteberegning, vil renterne opgøres på nye årsopgørelser for samme indkomstår. Rentefordringer opkrævet efter kildeskattelovens § 62 a, stk. 1, 3. pkt. opgøres og opkræves ved udskrivningen af den ændrede årsopgørelse.

Hver enkelt rate opsplittes ved oversendelse til inddrivelse i hhv. restskat (PSRESTS), jf. bilag 5 og renter opkrævet på årsopgørelsen. Består den opkrævede restskatterate udelukkende af renter, vil renterne blive sendt til inddrivelse som en hovedfordring i fordringstypen REÅRSOP. Det er i den forbindelse aftalt, at rentefordringer iht. kildeskattelovens § 62 a, stk. 1, 3. pkt. og § 63 kan registreres med samme stamdata, idet renternes stamdata i begge tilfælde afspejler den restskat, som renten er opkrævet på rate med.

For så vidt angår opkrævningen af REÅRSOP, følger det af kildeskattelovens § 61, stk. 4:

”Et eventuelt resterende beløb efter stk. 3 med tillæg efter stk. 2 forfalder til betaling i tre rater den 1. i hver af månederne august, september og oktober i året efter indkomståret med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Udskrives årsopgørelsen først den 1. august i året efter indkomståret eller senere, forfalder raterne dog først til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder med sidste rettidige betalingsfrist den 20. i forfaldsmåned.”

Af kildeskattelovens § 61, stk. 3, som henvises til i stk. 4, fremgår følgende:

”Er udskrivningsdatoen for den skattepligtiges årsopgørelse senest den 1. oktober i året efter indkomståret, overføres den del af restskatten med eventuelle skyldige renter efter § 63, stk. 1, der ikke overstiger et grundbeløb på 18.300 kr. (2010-niveau) med tillæg af et til den overførte restskat svarende tillæg efter stk. 2, som et yderligere tilsvarende for det efterfølgende år, til hvis dækning der opkræves yderligere A-skat, B-skat eller arbejdsmarkedsbidrag for dette år.”

Såfremt udskrivningsdatoen for skyldners årsopgørelse er senere end den 1. oktober i året efter indkomståret, gælder følgende i henhold til kildeskattelovens § 61, stk. 5:

”Er udskrivningsdatoen for den skattepligtiges årsopgørelse senere end den 1. oktober i året efter indkomstskat, forfalder den del af restskatten med eventuelle skyldige renter efter § 63, stk. 1, der ikke overstiger et grundbeløb på 18.300 kr. (2010-niveau) med tillæg af et til denne del af restskatten svarende tillæg efter stk. 2 og renter efter § 62 A, stk. 1, 3. pkt., til betaling i det følgende år på samme tidspunkter og med samme betalingsfrister som B-skat, jf. § 58. Er udskrivningsdatoen for årsopgørelsen først den 1. januar eller senere, forfalder restskatten til betaling over de resterende B-skattearter. Betalingen skal dog ske i mindst 3 rater, jf. dog § 62 C, stk. 1.”

Såfremt der forekommer et eventuelt resterende beløb efter § 61, stk. 5, gælder følgende, jf. kildeskattelovens § 61 stk. 6:

”Et eventuelt resterende beløb efter stk. 5 forfalder med tillæg efter stk. 2, og renter efter § 62 a, stk. 1, 3. pkt., til betaling den 1. i hver nærmest følgende 3 måneder. Reglerne i § 58 om betalingsfristen finder tilsvarende anvendelse.

Fordringer indeholdt i fordringstypen REÅRSOP vil således opkræves efter samme bestemmelser og registreres med samme stamdata som restskat (PSRESTS). Der henvises derfor nedenfor i vidt omfang til PSRESTS, jf. bilag 5.

2.1 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Se bilag for PSRESTS.

3. FORÆLDELSESREGLER

Forældelse er en ophørsgrund, hvilket indebærer, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves til afbrydelse af forældelsen.

Lovbekendtgørelse nr. 1238 af 9. november 2015 om forældelse af fordringer (herefter ”forældelsesloven”) gælder for fordringer på penge eller andre ydelser, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov, jf. lovens § 1. Forældelsesloven finder således anvendelse for fordringer omfattet af fordringstypen REÅRSOP.

Af forældelseslovens § 28 fremgår det, at når der i anden lov er fastsat særlige forældelsesfrister eller andre særlige bestemmelser om forældelse, finder forældelsesloven alene anvendelse, i den udstrækning andet ikke følger af den anden lov eller af forholdets særlige beskaffenhed.

For fordringstypen REÅRSOP fastsætter §§ 3 b, stk. 1 i lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”), særlige regler for forældelse af fordringer, der oversendes til inddrivelse hos RIM. Der henvises til afsnit 3.2.1 nedenfor.

3.1 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Forældelseslovens § 2, stk. 1, har følgende ordlyd:

”Forældelsesfristerne regnes fra det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kunne kræve at få fordringen opfyldt, medmindre andet følger af andre bestemmelser.

Stk. 2 Er der indrømmet skyldneren løbedage eller i øvrigt en frist, inden for hvilken betaling anses for rettidig, regnes forældelsesfristen først fra betalingsfristens udløb.”

§ 2, stk. 1, bruger ikke begrebet ”forfaldstid”, men det tidspunkt, som reglen angiver, betegnes normalt som forfaldstiden.

§ 2, stk. 2 bestemmer, at forældelsen først begynder at løbe fra betalingsfristens udløb, når skyldneren ifølge lov eller gensidig aftale har en frist (efter forfaldstidspunktet), inden hvilken manglende betaling ikke udgør nogen misligholdelse.

I forlængelse af ovenstående fremgår det af betænkning 2005 nr. 1460 om revision af forældelseslovgivningen, at:

”Ved krav om betaling af skatter og afgifter løber fristen fra det tidspunkt, som i lovgivningen er fastsat som seneste betalingstidspunkt for den enkelte skat eller afgift, jf. herved også stk. 2.”

Som udgangspunkt skal forældelsesfristen således regnes fra den sidste rettidige betalingsdato, jf. forældelseslovens § 2, stk. 2, dvs. den 20. i forfaldsmåned, smh. kildeskattelovens § 61, stk. 4:

”Stk. 4. Et eventuelt resterende beløb efter stk. 3 med tillæg efter stk. 2 forfalder til betaling i tre rater den 1. i hver af månederne august, september og oktober i året efter indkomståret med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Udskrives årsopgørelsen først den 1. august i året efter indkomståret eller senere, forfalder raterne dog først til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder med sidste rettidige betalingsfrist den 20. i forfaldsmåned.”

For indkomståret 2012 og tidligere havde kildeskattelovens § 61, stk. 4 (lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005 med senere ændringer / lovbekendtgørelse nr. 1403 af 7. december 2010 med senere ændringer) følgende ordlyd:

”Stk. 4 Et eventuelt resterende beløb efter stk. 3 forfalder med tillæg efter stk. 2 til betaling i 3 rater den 1. i hver af månederne september, oktober og november i året efter indkomståret. Udskrives årsopgørelsen først den 1. september eller senere, forfalder raterne dog først til betaling den 1. i hver af de nærmest følgende 3 måneder, dog bortset fra december måned. [...]”

Såfremt den 20. falder på en lørdag eller helligdag, forlænges fristen dog til den følgende hverdag, jf. kildeskattelovens § 41, stk. 3, hvilket medfører, at forældelsesfristen også først skal beregnes fra denne hverdag.

Forældelsesfristen beregnes for hver enkelt rate, dvs. for hver enkelt fordring på restskat regnes en særskilt forældelsesfrist.

3.1.1 Særligt vedrørende henstand

Der kan gives henstand med betaling af renter omfattet af nærværende bilag på samme måde som for restskat (PSRESTS). Se bilag for PSRESTS.

3.1.2 Betalingsordninger

Der kan indgås betalingsordninger for renter omfattet af nærværende bilag på samme måde som for restskat (PSRESTS). Se bilag for PSRESTS.

3.2 Forældelsesfristens længde

Der gælder som udgangspunkt en forældelsesfrist på 3 år for rentekrav, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1, jf. dog nedenfor samt pkt. 3.3 om accessorisk forældelse.

En fordring kan desuden opnå et særligt retsgrundlag, når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten eller anden bindende afgørelse. Ved særligt retsgrundlag er forældelsesfristen 10 år, jf. forældelseslovens § 5 stk. 1, nr. 3.

En skatteafgørelse vil ifølge Fordringshavers oplysninger sjældent fastslå fordringens eksistens og størrelse, men ofte alene grundlaget, hvorfor fordringen således ikke vil bero på et særligt retsgrundlag og dermed vil den heller ikke være omfattet af den 10-årige forældelsesfrist efter forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3. Den ordinære forældelsesfrist vil derfor som altovervejende udgangspunkt være 3 år i henhold til forældelseslovens § 3, stk. 1.

3.2.1 Accessorisk forældelse

Forældelseslovens § 23 har følgende ordlyd:

”Ved forældelse mister fordringshaveren sin ret til at kræve opfyldelse.

Stk. 2. Ved forældelse af hovedfordringen bortfalder også krav på rente og lignende ydelse.”

Reglen medfører, at såfremt den hovedfordring, som renten er beregnet af, bortfalder som følge af forældelse, bortfalder krav på renten også.

Det følger dog af gældsinddrivelseslovens § 3 b, stk. 1, 1. pkt. (som ændret ved lov nr. 1110 af 13. november 2019), at renter, der opkræves af told- og skatteforvaltningen, med hensyn til forældelse behandles som selvstændige hovedkrav, efter at restanceinddrivelsesmyndigheden har modtaget dem til inddrivelse uden oplysning om, hvilket hovedkrav renterne vedrører.

Gældsinddrivelseslovens § 3 b, stk. 1, 1. pkt., har følgende ordlyd:

”Renter og gebyrer, der opkræves af told- og skatteforvaltningen, og renter og gebyrer, der opkræves af en fordringshaver via fordringshaversystemer, der anvender et saldoprincip, behandles med hensyn til forældelse som selvstændige hovedkrav, efter at restanceinddrivelsesmyndigheden har modtaget dem til inddrivelse, uden at det i forbindelse med overdragelsen er oplyst, hvilket hovedkrav renterne eller gebyrerne vedrører.

Det følger derudover af gældsinddrivelseslovens § 3 b, stk. 1, 2. pkt., at en oplyst relation mellem rente og hovedkrav under inddrivelse af renten lægges til grund med hensyn til accessorisk forældelse. Gældsinddrivelseslovens § 3 b, stk. 1, 2. pkt., har følgende ordlyd:

Er det ved overdragelsen af de i 1. pkt. nævnte renter til restanceinddrivelsesmyndigheden oplyst, at disse renter vedrører et bestemt hovedkrav, lægges dette hovedkrav til grund med hensyn til accessorisk forældelse efter forældelseslovens § 23, stk. 2.”

Da en fordring oversendt i REÅRSOP er renter opkrævet af Skatteforvaltningen og oversendt til inddrivelse uden oplysning om et hovedkrav, finder forældelseslovens § 23, stk. 2, ikke anvendelse efter overdragelsen til RIM, jf. gældsinddrivelseslovens § 3 b, stk. 1, 1. pkt. Fordringer omfattet af REÅRSOP vil således forælde efter reglerne i afsnit 3.1 fra det tidspunkt fordringen modtages af RIM, dvs. at det alene er relevant at se på rentefordringens egen forældelsesdato efter modtagelsen til inddrivelse.

Det er et krav, at en fordring indeholdt i fordringstypen REÅRSOP er retskraftig ved modtagelsen hos RIM. Fordringen må således ikke allerede være forældet (accessorisk eller på anden vis) ved modtagelsen, jf. de specielle bemærkninger til § 1, nr. 6. i lovforslag nr. 226 af 25. april 2018 Ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v.

3.3 Beregning af forældelsesdato

Se bilag for PSRESTS.

3.4 Særlig tillægsfrist

Der kan i visse tilfælde gives en 1-årig tillægsfrist efter forældelseslovens § 14, på samme måde som for restskat (PSRESTS). Se bilaget for PSRESTS.

3.5 Foreløbig afbrydelse af forældelse efter forældelseslovens § 21, stk. 2

Forældelsen kan i visse tilfælde afbrydes efter forældelseslovens § 21, stk. 2, på samme måde som for restskat (PSRESTS). Se bilaget for PSRESTS.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for fordringer under fordringstypen REÅRSOP og på baggrund af Fordringshavers opkrævningspraksis er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse af, hvad Fordringshaver skal registrere i de aftalte stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces. Den nærmere beskrivelse af snitfladerne kan findes på: <https://info.fordringshaverportal.skat.dk/teknisk-information/>.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens oprindelige hovedstol.

For en fordring i REÅRSOP skal hovedstolen således udfyldes med det oprindelige, samlede krav på renter, der blev opkrævet på den pågældende rate.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status Fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos RIM. Idet inddrivelsessystemet på tidspunktet for Aftalens indgåelse alene understøtter, at fordringer sendes til inddrivelse, men derimod ikke til modregning, skal Fordringshaver angive fordringsarten ”inddrivelse”. For så vidt angår fordringer, der sendes til modregning henvises der til bilag 3 for en beskrivelse heraf.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på renter opkrævet på årsopgørelsen skal Fordringshaver således angive fordringstypekoden REÅRSOP.

4.5 Beskrivelse

Beskrivelse for REÅRSOP vil være den samme som for restskat, da det er aftalt, at alle renter indeholdt i REÅRSOP opkræves efter de samme bestemmelser som restskat (PSRESTS), jf. ovenfor i afsnit 2. Som følge heraf henvises vedrørende beskrivelse i det hele til bilaget for PSRESTS, afsnit 4.5.

4.6 Fordringsperiode

Perioden for REÅRSOP vil være den samme som for restskat, da det er aftalt, at alle renter indeholdt i REÅRSOP opkræves efter de samme bestemmelser som restskat, jf. ovenfor i afsnit 2. Som følge heraf henvises vedrørende fordringens periode i det hele til bilaget for PSRESTS, afsnit 4.6.

4.6.1 Særligt for renter under henstand

Fordringshaver har hjemmel til at give skyldner henstand for betaling af rentefordringer under fordringstypen PSRESRE i henhold til kildeskattelovens § 73 d og skatteforvaltningslovens § 51. Såfremt der gives henstand efter en af disse bestemmelser, og det er givet efter anmodning fra skyldner, udskydes betalingen.

Det følger af skatteforvaltningslovens § 51, stk. 6:

”Henstand betinges af, at henstandsbeløbet forrentes med rentesatsen i den pågældende lov fra de i samme lov definerede forfaldstidspunkter. Henstand omfatter også rente samt eventuelt allerede påløbne renter.”

Renter påløbet som følge af henstand opkræves således først ved udløbet af henstanden. Perioden for rentekrav opkrævet under henstand, vil være fra den 1. i henstandsbeløbets forfaldsmåned og frem til henstandens udløb.

Som følge af Fordringshavers praksis er opkrævningsperioden for renter påløbet under henstand det indkomstår, hvori renterne er beregnet. Fordringshaver har oplyst, at i henstandsperioden vil de beregnede renter løbende blive oplyst på de enkelte årsopgørelser.

Periodens længde for renter opkrævet under henstand er således 1 år.

4.7 Stiftelsesdato

Stiftelsesdatoen for REÅRSOP vil være den samme som for restskat, da det er aftalt, at alle renter indeholdt i REÅRSOP opkræves efter de samme bestemmelser som restskat, jf. ovenfor i afsnit 2. Som følge heraf henvises vedrørende fordringens stiftelsesdato i det hele til bilaget for PSRESTS, afsnit 4.7.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen for REÅRSOP vil være den samme som for restskat, da det er aftalt, at alle renter indeholdt i REÅRSOP opkræves efter de samme bestemmelser som restskat, jf. ovenfor i afsnit 2. Som følge heraf henvises vedrørende fordringens forfaldsdato i det hele til bilaget for PSRESTS, afsnit 4.8.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Sidste rettidige betalingsdato for REÅRSOP vil være den samme som for restskat, da det er aftalt, at alle renter indeholdt i REÅRSOP opkræves efter de samme bestemmelser som restskat, jf. ovenfor i afsnit 2. Som følge heraf henvises vedrørende fordringens sidste rettidige betalingsdato i det hele til bilaget for PSRESTS, afsnit 4.9.

4.10 Identifikation af skyldner

Se bilaget for PSRESTS.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt anføre den dato, hvor fordringen forældes, hvilket er den dato, hvor forældelsesfristen udløber, det vil sige den sidste dato, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal være indeholdt i feltet, men den forældelsesdato, der er gældende tidspunktet, hvor fordringen oversendes til restanceinddrivelsesmyndigheden. Dette har relevans i tilfælde, hvor forældelsen har været suspenderet eller afbrudt. Fordringshaver har oplyst, at i tilfælde, hvor fordringens forældelsesdato afbrydes eller forlænges og der er mindre end 6 måneder til den oprindelige forældelsesdato, fastsættes forældelsen manuelt efter en procesbeskrivelse udarbejdet af Fordringshaver.

Forældelsesfristen beregnes som angivet ovenfor i afsnit 3.1, med det her angivne begyndelsestidspunkt og længde for forældelsesfristen afhængig af den konkrete fordring på REÅRSOP.

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt skal derfor fastsættes på følgende måde:

”Den første rate fra den 1. årsopgørelse danner udgangspunkt for forældelsesfristens begyndelsestidspunkt. Dette illustreres ved følgende eksempler:

- Hvis 1. årsopgørelse er dannet inden 1. august, da benyttes "august raten" (medmindre årsopgørelsen vedrører indkomståret 2012 eller tidligere; da benyttes "september raten").
- Hvis 1. årsopgørelse er dannet inden 1. september, da benyttes "september raten".
- Hvis 1. årsopgørelse er dannet inden 1. oktober, da benyttes "oktober raten".
- Hvis 1. årsopgørelse er dannet efter 1. oktober, da benyttes den første rate på den 1. årsopgørelse.

Dersom den 1. årsopgørelse ikke medførte en restskat benyttes "august raten". For indkomståret 2012 og tidligere vil det dog være "september raten".

Fordringshaver har imidlertid oplyst, at den automatisk beregnede forældelsesfrist for samtlige rater på restskat inklusiv renter vil blive beregnet fra den tidligste rates sidste rettidige betalingsdato, dvs. fra den 20. august, eller den efterfølgende hverdag, såfremt den 20. august er en lørdag eller helligdag, i året efter indkomståret, jf. afsnit 3.1. For indkomståret 2012 og tidligere vil det tidligste begyndelsestidspunkt dog være 20. september i året efter indkomståret.

Efter forældelseslovens § 27, stk. 2, udskydes forældelsesfristen til den førstkomende hverdag, hvis fristen udløber i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag eller den 24. eller 31. december. KOBRA har ikke teknisk mulighed for at udskyde forældelsesfristen, hvorfor det er aftalt, at KOBRA sætter forældelsesdatoen uden hensyn forældelseslovens § 27 stk. 2. Dette medfører, at forældelsesdatoen i nogle tilfælde vil blive få dage for kort.

Som det fremgår af afsnit 3.2, gælder der som udgangspunkt en forældelsesfrist på 3 år for krav på renter, jf. forældelseslovens § 3, stk. 1.

Sammenfattende vil Fordringshaver i stamdatafeltet "forældelsesdato" for de automatisk registret forældelsesdatoer angive datoen den 20. august, eller den efterfølgende hverdag, såfremt den 20. august er en lørdag eller helligdag, i året efter indkomståret med tillæg af 3 år, jf. dog afsnit 4.11.2.

For indkomståret 2012 og tidligere vil Fordringshaver dog registrere datoen den 20. september eller den efterfølgende hverdag, såfremt den 20. september er en lørdag eller helligdag, i året efter indkomståret med tillæg af 3 år, jf. dog afsnit 4.11.2.

Såfremt Fordringens forældelsesdato på tidspunktet for modtagelsen hos RIM, er mindre end 3 år fra modtagelsestidspunktet, fastsætter RIM en ny forældelsesdato for fordringen. Der henvises til afsnit **Fejl! Henvissningskilde ikke fundet.**

4.11.1 Særligt vedrørende henstand

Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for renter, hvor der er givet henstand med betaling udskydes på samme måde som for restskat (PSRESTS). Se bilag for PSRESTS, afsnit 4.11.1.

4.11.2 Længere forældelsesfrister

Udgangspunktet om den 3-årige forældelsesfrist i forældelseslovens § 3, stk. 1 kan dog fraviges i det omfang, der foreligger et særligt retsgrundlag (10 år), jf. forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 3, samt nedenfor i afsnit 4.12.

Endvidere kan der i medfør af forældelseslovens §§ 14 og 21, stk. 2, 1. pkt., forekomme tilfælde med en 1-årig tillægsfrist, jf. afsnit 3.4 og 3.5.

Fordringshaver har oplyst, at i tilfælde, hvor fordringen forlænges, fastsættes forældelsen manuelt efter en procesbeskrivelse udarbejdet af Skatteforvaltningen.

Såfremt Fordringens forældelsesdato på tidspunktet for modtagelsen hos RIM, er mindre end 3 år fra modtagelsestidspunktet, fastsætter RIM en ny forældelsesfrist for fordringen. Der henvises til afsnit **Fejl! Henvisningskilde ikke fundet.**

4.12 Domsdato og forligsdato

Se bilaget for PSRESTS.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til efter en fælles proces mellem Fordringshaver og RIM, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos RIM.

Filterreglerne består af nogle indholdsbase-rede og referencebase-rede regler. De indholdsbase-rede adgang-regler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebase-rede adgang-regler ved-rører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfileret vil give Fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbase-ret eller referencebase-ret regel ikke er overholdt. Fordringen vil på den baggrund enten sendes i høring eller afvises.

I det følgende beskrives de konkrete indholdsbase-rede og referencebase-rede adgang-regler for fordrings-typen REÅRSOP i forbindelse med oversendelse af fordringer til inddrivelse.

5.1 Fordringshaver-ID skal være 1001

Efter § 1 i bekendtgørelse nr. 499 af 27. marts 2015 om kildeskat (kildeskattebekendtgørelsen) skal skat-tebeløb i henhold til kildeskatteloven indbetales til Skatteforvaltningen, som forestår opkrævning, skatte-beregning og eventuel tilbagebetaling. Fordringshaver er således den eneste fordringshaver til fordrings-typen REÅRSOP, jf. afsnit 2.

Derfor skal feltet ”Fordringshaver-ID” altid være udfyldt med 1001.

5.2 Regel-ID R_1_1: Fordringsartkoden skal være "INDR"

Fordringshaver sender fordringer til inddrivelse, hvorfor feltet med fordringsartskode altid skal være udfyldt med "INDR". På nuværende tidspunkt understøtter inddrivelsessystemet alene, at fordringer sendes til inddrivelse og derimod ikke til modregning. Så længe systemet alene understøtter oversendelse af fordringer til inddrivelse, skal feltet med fordringsartskode i den midlertidige løsning være udfyldt med "INDR". For så vidt angår fordringer, der sendes til modregning henvises der til bilag 3 for en beskrivelse heraf.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.3 Regel-ID R_1_2: Fordringen skal altid være en hovedfordring

REÅRSOP er en hovedfordring og skal altid registreres som en hovedfordring. Er dette ikke tilfældet, kan eventuelle underfordringer ikke relateres til en hovedfordring.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.4 Regel-ID R_2_1: Fordringshaver skal oversende en forældelsesdato

Fordringshaver skal medsende en forældelsesdato for fordringen ved oversendelse til inddrivelse. Fordringshaver skal således altid udfylde stamdatafeltet "forældelsesdato" med en dato beregnet i overensstemmelse med beskrivelsen for stamdatafeltet ovenfor i afsnit 4.11.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.5 Regel-ID R_2_2: Forældelsesdatoen må maksimalt ligge 10 år efter modtagelsesdatoen hos RIM

Fordringshaver har oplyst, at der normalt ikke går mere end 10 år fra fordringens modtagelsesdato og indtil den forældelsesdato, der fastsættes for fordringen. De 10 år skyldes, at forældelsesdatoen kan basere sig på et særligt retsgrundlag, jf. bilag for restskat (PSRESTS) afsnit 4.12.

Fordringens forældelsesdato kan således maksimalt være 10 år efter fordringens modtagelse.

Såfremt reglen ikke overholdes, er det aftalt, at fordringen vil blive afvist.

5.6 Regel-ID R_2_3: Forældelsesdatoen må maksimalt ligge 25 år efter forfaldsdatoen

Som nævnt ovenfor er der mulighed for at give den skattepligtige henstand efter skatteforvaltningslovens § 51 og kildeskattelovens § 73 d, jf. bilag for restskat (PSRESTS) afsnit 3.1.1. Tildeles en skatteyder henstand med betalingen, kan forældelsesdatoen udskydes udover de ordinære tre år.

Fordringshaver har oplyst, at der normalt ikke går mere end 25 år fra fordringens forfaldsdato og indtil den forældelsesdato, der fastsættes for fordringen, i de tilfælde hvor der gives henstand.

Fordringens forældelsesdato kan således maksimalt være 25 år efter fordringens forfaldsdag.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive sendt i høring.

5.7 Regel-ID R_2_5: Forældelsesdatoen skal minimum ligge 4 år, 7 måneder og 19 dage efter periode start

Periode start for en fordring på renter er fastlagt til den 1. januar i indkomståret, jf. bilag for restskat (PSRESTS) afsnit 4.6.2. Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt er den 20. august i året efter indkomståret, og forældelsesfristens længde er på minimum 3 år, jf. afsnit 4.11.

Som følge heraf kan forældelse af en fordring på renter tidligst indtræde 4 år, 7 måneder og 19 dage efter periode start. Reglen er derfor opstillet således, at forældelsesdatoen minimum ligger 4 år, 7 måneder og 19 dage efter periode start.

Såfremt reglen ikke overholdes, er det aftalt, at fordringen vil blive afvist.

5.8 Regel-ID R_3_1: Forældelsesdatoen skal ligge efter modtagelsesdatoen

Såfremt fordringens modtagelsesdato ikke ligger forud for fordringens forældelsesdato, betyder dette, at fordringen er forældet på tidspunktet, hvor den modtages til inddrivelse.

Ved at opstille en regel om, at modtagelsesdatoen skal ligge forud for forældelsesdatoen, sikres det således, at fordringen er retskraftig på tidspunktet, hvor RIM modtager fordringen til inddrivelse.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.9 Regel-ID R_4_1: Hovedstolen skal være større end 0 kr.

Hovedstolen er udtryk for det beløb, fordringen havde, da den blev stiftet. En fordring kan ikke have en hovedstol på 0 kr. eller negativ værdi, da der så ikke er tale om en fordring. Hovedstolen skal her ikke forveksles med en ”0-fordring”, som er muligheden for at oversende en hovedfordring med et fordringsbeløb på 0 kr.

På denne baggrund skal stamdatafeltet for hovedstolen altid indeholde et beløb større end 0 kr.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.10 Regel-ID R_4_4: Fordringsbeløbet kan ikke være negativt

Reglen er opstillet, fordi en fordring pr. definition ikke kan være negativ. Hvis en ”fordring” er negativ, er der – ud fra en juridisk betragtning – reelt ikke tale om en skyld.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.11 Regel-ID R_4_7: Hovedstolen skal være større end eller lig med fordringsbeløbet

Hovedstolen er udtryk for det beløb, fordringen havde, da den blev stiftet. Fordringsbeløbet er fordringens nuværende pålydende, dvs. det beløb, som oversendes til inddrivelse. Fordringsbeløbet er udtryk for hovedstolen fratrukket eventuelle indbetalinger fra skyldner, hvorfor fordringsbeløbet vil være lig med hovedstolen eller – såfremt der er indbetalt en del af fordringen – mindre end hovedstolen.

Derfor er reglen opstillet således, at hovedstolen skal være større end eller lig med fordringsbeløbet.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.12 Regel-ID R_5_1: Forfaldsdatoen skal ligge forud for modtagelsesdatoen

Den traditionelle obligationsretlige forståelse af forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt.

Hvis forfaldsdatoen ikke er indtrådt, kan fordringen ikke kræves betalt og derfor heller ikke sendes til inddrivelse. Forfaldsdatoen for fordringen skal således ligge forud for modtagelsesdatoen hos RIM.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.13 Regel-ID R_5_2: Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdatoen

Fordringer kan først overdrages til RIM, når betalingsfristen er overskredet og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Førend fordringen kan inddrives, skal den sidste rettidige betalingsdato således ligge forud for modtagelsesdatoen hos RIM.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.14 Regel-ID R_5_3: Stiftelsesdatoen skal ligge forud for modtagelsesdatoen

En fordring skal i sagens natur være stiftet, før den kan opkræves og inddrives. Der kan af denne grund ikke oversendes en fordring til inddrivelse, hvis fordringen ikke er stiftet.

Stiftelsesdatoen skal derfor ligge forud for modtagelsesdatoen hos RIM.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.15 Regel-ID R_5_4: Periode start skal minimum ligge 1 år, 7 måneder og 20 dage forud for modtagelsesdatoen

Periode start for en fordring på renter er fastlagt til den 1. januar i indkomståret, jf. bilag for restskat (PSRESTS) afsnit 4.6.2. En fordring på renter kan tidligst have forfaldsdato den 1. august i året efter indkomståret.

Reglen er derfor opstillet således, at periode start ligger minimum 1 år, 7 måneder og 20 dage forud for modtagelsesdatoen.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive sendt i høring.

5.16 Regel-ID R_6_1 og R_6_2: Sidste rettidige betalingsdato skal ligge mellem 19 og 24 dage efter forfaldsdato

Det følger af kildeskattelovens § 61, stk. 4-6, at en fordring på renter forfalder til betaling den 1. i den pågældende måned, hvor renten opkræves, jf. herom bilag for restskat (PSRESTS) afsnit 4.8. Af samme bestemmelser fremgår, at sidste rettidige betalingsdato er den 20. i den pågældende måned, jf. herom bilag for restskat (PSRESTS) afsnit 4.9, dvs. 19 dage efter forfaldsdatoen.

Såfremt sidste rettidige betalingsdato er en lørdag eller helligdag, forlænges betalingsfristen dog til den følgende hverdag, jf. kildeskattelovens § 41, stk. 3. Idet der maksimalt kan være 5 dage (henover påsken), som ikke er lørdage eller helligdage, kan sidste rettidige betalingsdato senest være den 25. i den pågældende forfaldsmåned, dvs. 24 dage efter forfaldsdatoen.

Reglen er derfor opstillet således, at sidste rettidige betalingsdato skal ligge mellem 19 og 24 dage efter forfaldsdatoen.

Såfremt reglen ikke overholdes, er det aftalt, at fordringen vil blive afvist.

5.17 Regel-ID R_6_3: Forfaldsdatoen skal minimum ligge 7 måneder efter stiftelsesdatoen

Stiftelsesdatoen for en fordring på renter er fastlagt til den 1. januar i året efter indkomståret, jf. bilag for restskat (PSRESTS) afsnit 4.7.

Forfaldsdatoen for en fordring på renter kan tidligst ligge den 1. august i året efter indkomståret, jf. kildeskattelovens § 61, stk. 4, 1. pkt., dvs. 7 måneder efter stiftelsesdatoen.

Som følge af ovenstående er reglen opstillet således, at forfaldsdatoen minimum skal ligge 7 måneder efter stiftelsesdatoen.

Såfremt reglen ikke overholdes, er det aftalt, at fordringen vil blive afvist.

5.18 Regel-ID R_6_15 og R_6_16: Stiftelsesdatoen skal ligge 1 år efter periode start

Periode start for en fordring på renter er fastlagt til den 1. januar i indkomståret jf. bilag for restskat (PSRESTS) afsnit 4.6.2.

Stiftelsesdatoen for en fordring på renter er fastlagt til den 1. januar i året efter indkomståret, jf. bilag for restskat (PSRESTS) afsnit 4.7.

Som følge heraf er reglen opstillet således, at stiftelsesdatoen altid ligger 1 år efter periode start.

Såfremt reglen ikke overholdes, er det aftalt, at fordringen vil blive afvist.

5.19 Regel-ID R_6_19 og R_6_20: Periode slut skal ligge 1 år minus 1 dag efter periode start

Periode start for en fordring på renter er fastlagt til den 1. januar i indkomståret, jf. bilag for restskat (PSRESTS) afsnit 4.6.2. Periode slut for en fordring på restskat er fastlagt til den 31. december i indkomståret, jf. bilag for restskat (PSRESTS) afsnit 4.6.3, dvs. 1 år minus 1 dag fra periode start.

Som følge heraf er reglen opstillet således, at periode slut ligger 1 år minus 1 dag efter periode start.

Såfremt reglen ikke overholdes, er det aftalt, at fordringen vil blive afvist.

5.20 Regel-ID R_6_21: Periode start og periode slut skal ligge i samme kalenderår

Reglen er opstillet som følge af, at et indkomstår vedrører ét kalenderår, hvorfor periode start og periode slut for fordringen skal ligge i samme kalenderår, jf. herom bilag for restskat (PSRESTS) afsnit 4.6.

Reglen sikrer således, at periode start og periode slut registreres i samme kalenderår.

Såfremt reglen ikke overholdes, er det aftalt, at fordringen vil blive afvist.

5.21 Regel-ID R_7_1: Stamdatafeltet for stiftelsesdato skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Stamdatafeltet for stiftelsesdato er af RIM bestemt at være en nødvendig oplysning.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.22 Regel-ID R_7_2: Stamdatafeltet for forfaldsdato skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Stamdatafeltet for forfaldsdato er af RIM bestemt at være en nødvendig oplysning.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.23 Regel-ID R_7_3: Stamdatafeltet for sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Stamdatafeltet for sidste rettidige betalingsdato er af RIM bestemt at være en nødvendig oplysning.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.24 Regel-ID R_7_4: Stamdatafeltet for periode start skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Stamdatafeltet for periode start er af RIM bestemt at være en nødvendig oplysning.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.25 Regel-ID R_7_5: Stamdatafeltet for periode slut skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Stamdatafeltet for periode slut er af RIM bestemt at være en nødvendig oplysning.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.

5.26 Regel-ID R_7_11: Stamdatafeltet for beskrivelse skal være udfyldt

I medfør af inddrivelsesbekendtgørelsens § 3, stk. 2, 3. pkt., skal Fordringshaver ved overdragelse af fordringer give alle oplysninger, som efter RIMs bestemmelse er nødvendige for inddrivelsen. Fordringer afvises fra registrering i modtagelsessystemet, hvis ikke nødvendige oplysninger efter § 3 er medsendt, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 2, 1. pkt.

Stamdatafeltet for beskrivelse er af RIM bestemt at være en nødvendig oplysning.

Såfremt reglen ikke overholdes, vil fordringen blive afvist.